

Երևան, 9 Հոկտեմբեր, 2023

ՏԵՐՈՒԹԱԿԱՆ ԱՊՈՔ

(Միասնաբար արտասանուած)

Իմասպութիւն Հօր Յիսուս, քուր ինձ իմասպութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 47

ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԻՐՈՂ ՄԵԾ ԹԱԳԱԻՈՐԸ

Ծափ զարկեք, ժողովուրդներ բոլոր,
աղաղակեցեք եւ ցնծութեան երգեք երգեցեք Ասպուծոյ:
Որովհեքի Տէրը, Թարձրեալը, ահարկու է.
ամբողջ աշխարհին փիրող մեծ Թագաւորն է անիկա:
Անիկա ժողովուրդները մեզի հնազանդեցուց,
ազգերը մեզի ենթարկեց:
Ինք ընպրեց իբրեւ ժառանգութիւն մեզի պրուած երկիրը,
իր սիրելի ժողովուրդին պարծանքը:
Ահա Ասպուած վեր կը բարձրանայ՝
ցնծութեան աղաղակներու ընկերակցութեամբ,
մեր Տէրը ինք վեր կը բարձրանայ՝
փողերու կանչերու հետ:
Ներբող երգեցեք Ասպուծոյ, ներբող երգեցեք.
ներբող երգեցեք մեր Թագաւորին, ներբող երգեցեք.
որովհեքի Ասպուած ինքն է
ամբողջ աշխարհին փիրող մեծ Թագաւորը.
իմասպութեան երգով ներբող երգեցեք:
Ասպուած ազգերուն վրայ կը թագաւորէ՝
իր սուրբ աթոռին բազմած:
Ժողովուրդներու իշխանները
Աքրահամի Ասպուծոյն շուրջ կը խմբուին,
որովհեքի Ասպուած ինքն է որ կը փիրէ
այս աշխարհին փիրողներուն:

ՃԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւնն, առու աշխարհիս խաղաղութիւնն:

Եւ Հիսանդաց բժշկութիւնն, ննջեցելոց արքայութիւնն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

աշ քո հովաննի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,

ի նստիլ ի տաճ, ի գնալ ի նանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ իման բազմամեղիս:

ԱՇԽԱՐՀԻՆ ՏԻՐՈՂ ՄԵԾ ԹԱԳԱՄՈՐԸ

Եթէ ուզենք իբրեւ շարունակութիւն գրեսնել այս Սաղմոսը նախորդ Սաղմոսին հետք, ապա այնքան կը պարզածի, որ կարծէք կու զայ իր միփրը ամբողջացնելու: Եթէ 46 Սաղմոսին մէջ կը ներկայացնելու Ասպուծոյ ներկայութիւնը իր ժողովուրդին հետք, ապա 47 Սաղմոսը առաւել եւս կու զայ ներկայացնելու, որ Ասպուած ոչ միայն Իր ժողովուրդին հետք է, այլ՝ Ինքն իսկ է Թագաւորը ամբողջ աշխարհին եւ աշխարհը փիրող թագաւորներուն: Բացայայրում մը, որ կու զայ գալու յոյս եւ վսպահութիւն, մանաւանդ՝ երբ յուսահարք վիճակի մաքնուած, ամէն վսպահութիւն կորսնցուցած, սակայն այս Սաղմոսը կու զայ ըսելու, որ այդպէս չէ պարագան: Անոր համար ալ որքան հեռու ենք լոյսէն, այնքան աւելի խաւարը մեզ կը պարմէ: Որքան աւելի կը կարդանք Ասպուծոյ խօսքը մեզի կու գայ գալու յոյսը, վսպահութիւնը, քաջալերանքը, որ երբեք չյուսահարքինք, որքան ալ ծանր ըլլան նեղութիւնները, որքան ալ անպարփելի թուին երկրաւոր թագաւորները: Անոր համար ալ յաճախ կիյնանք նոյն վիճակին մէջ, ուր երբ երկրաւոր թագաւորներ իրենց երկարով թաթով կիշխեն ժողովուրդներու վրայ, եւ անոնք կը թուին անպարփելի, անխորդակելի, սակայն Ասպուածաշունչ Մաքեանը կու զայ ցոյց գալու ճիշդ հակառակը: Անոր մէկ լաւագյուն եւ շօշափելի օրինակը Նարուգործնոսոր թագաւորին երազն էր: Այն երազը, որուն մէջ ան գրեսաւ թէ ինչպէս լեռնէն բրցուած ժայռի կիոր մը կը զարնուի արձանին եւ այդ արձանը կը փշորի: Դանիէլ կը բացաբրէ ըսելով, թէ այդ արձանը նոյնինքն երկրաւոր թագաւորութիւններն են, անոնվ գլուխը ըլլալով Նարուգործնոսորը ինք, բայց ահա Ասպուծոյ թագաւորութիւնն է որ պիփի զայ կործանելու:

Մարդկային պարմութեան կամ ժողովուրդներու պարմութեան էշերը լեցուն են այնպիսի վկայութիւններով, թէ ինչպիսի կայսրութիւններ, կայսրեր երկած, թագաւորած ու անցած են, շափեր նոյնիսկ հետք իսկ չճգելով, ուրիշներ անփանելի ու վայրագ նկարագրով, սակայն բոլորի պարագային ալ այսօր չկան: Թագաւորութիւններ որոնք ուզած են աշխարհակալ ըլլալ, աշխարհին փիրել, մասամբ կարծէք յաջողած են, բայց այդ ալ շաք երկար չէ գրեսաւ, քանի մը գարիներ, յեփոյ թաղուած պարմութեան էշերուն մէջ: Որովհենքեւ կը մոռնանք այն իրողութիւնն ու ճշմարգութիւնը, թէ այն ինչ որ ժամանակաւոր է ուրեմն գնայուն է: Մարդը որ ժամանակաւոր է, իր ունեցած թագաւորութիւնն ալ ժամանակաւոր է հեփեւարար: Իսկ ան որ յափենական է, Իր թագաւորութիւնն ալ յափենական է: Տակաին, թագաւորութիւններ անբարունակ վահսնանած ունեցած: Թագաւորներ, կայսրեր, նախագահներ կամ դեկավարներ, որոնք իրենց անունն իսկ կը սարսափենենք ժողովուրդ մը ամբողջ, ունեցած այնպիսի վահսնան մը, որ յաճախ մարդուն մփրէն չէր անցներ: Այս բոլորը ցոյց կու գան, թէ որքան ալ մարդը իր ծրագիրներով, իր աշխարհակալութեամբ, ինչ ալ մբածէ, ճշմարգութիւնը կը մնայ ճշմարգութիւն որ ան ժամանակաւոր է ու գնայուն: Իսկ այս երեւոյթին դիմաց, կամ մնայունը, յափենականը, Ասպուծոյ թագաւորութիւնը, որ կը փիրէ ամբողջ աշխարհին եւ առաւել եւս աշխարհին փիրողներուն: Այսինքն՝ աշխարհի փիրողները ինչպիսի ծրագիրներ ալ ունենան, այդ բոլորը կը կարծուի թէ իրենց ծրագիրն է: Այն, խորքին մէջ, իրենց ծրագիրն է, բայց եկելք գրեսէք, որ այս բոլորը Ասպուած կը ծառայեցնէ եւ իր լրումին կը հասցնէ Իր ծրագիրը կապարելով: Օրինակ, երբ Նարուգործնոսոր կը ծրագրեր յարձակի հարայէլի վրայ, որպէս կայսրութիւն, աշխարհակալ որ կուզէ գրաւել, կոփորել, փիրանալ, բայց եկելք գրեսէք, որ անոր ծրագիրը Ասպուած կօգպագործէ Իր ժողովուրդը դասպիարակելու համար: Մէկ այլ ուրիշ օրինակ մը, Յուղայի ծրագիրը մաքնելու Քրիստոսը: Որպէս ծրագիր, սակայն Ասպուած կօգպագործէ Իր փրկութեան ծրագիրին համար: Անոր համար ալ յաճախ գարօրինակ կը թուի Ասպուծոյ գործելակերպը, բայց երբ իմասպութիւն կը խնդրենք, Ասպուծոյ կամքը կը խնդրենք, որպէսզի հասկնանք, թէ այս բոլորին մէջ ինչ է Ասպուծոյ ծրագիրը:

Միւս կողմէ, այդ գարօրինակ թուացող երեւոյթները, որ կրնան մեզ յուսահարեցնել, բայց ահա այս Սաղմոսը կու զայ յափակօրէն ներկայացնելու ըսելով, որ Ասպուած Ինքն է աշխարհին փիրող մեծ թագաւորը: Ուսպի ինչպիսին ալ ըլլան այդ թագաւորներու ծրագիրները, կրնան յաջողութիւն արձանագրել, կրնան կոփորել, յափշգրակել, գերի գանիլ, բայց աւարփին Ասպուծոյ ծրագիրն է որ իր լրումին կը հասնի: Հիմա պիփի ըսելք, բայց մահեր գեղի կունենան, սպաննութիւն, կորոված, ու կողոպուր: Ահա հնու է, որ կիրականանայ Քրիստոսի այն խօսքը որ կըսէ, «Մի վահսնաք անոնցմէ, որոնք մարմինը կը սպաննեն, այլ՝ վահսցէք անկէ, որ ծեր հոգին գեինի արժանի կը դարձնէ»:

Ուրեմն, այս Սաղմոսը վսպահութեան Սաղմոս է, ոչ միայն անցեալի հետք կապ ունեցող, այլ նաև ապագայի, վահսնանաբանութեան, ինչպէս պիփի ըսէ Պողոս Առաքեալ, երբ Քրիստոս Իր երկրորդ գալուսպով ներկայանայ ամէն ինչ Իրեն ենթարկելու, եւ ամէն ծունկ իր առջեւ երկրպագելու, որովհենքեւ Ինք է որ կը փիրէ արդէն, աշխարհին փիրողներուն: